

Ordføreren (Brind-Seidelin): Det vil maaste erindres, at Udvalget i Anledning af Statsrevisionens Meddelelse om den meget betydelige Underbalance, der forefandtes i Værstets Kulbeholdning, hvis Oprindelse ikke var oplyst, fandt Anledning til i sin Betænkning at fremhæve, at det vilde anse det for ønskeligt, om der foretoges nærmere Undersøgelser om, hvorledes den stedfundne Underbalance fordelte sig paa de forskjellige Slags Kul, der forbruges af Marinen, samt hvorvidt der dengang, da Underbalancen forefandtes i Beholdningen, var Overensstemmelse mellem Værstets og Marineministeriets Regnskab med Hensyn til de Kvantiteter Kul, som siden 1864 ere blevne anskaffede til og forbrugte af Marinen. Ved Sagens første Behandling henlede den høitærede Krigs- og Marineminister Opmærksomheden paa, at den først omhandlede af disse Undersøgelser ikke kunde foretages, fordi der ikke tidligere var ført særskilt Regnskab over de forskjellige Slags Kul, der bleve anskaffede til og forbrugte af Marinen, og at heller ikke den sidst nævnte Undersøgelse kunde foretages, eftersom der i Marineministeriet ikke førtes noget Regnskab over de Kul, der bleve forbrugte af Marinen, hvilket Regnskab blev ført paa selve Værftet. Men ved Siden af dette Regnskab over Marinens Kulforbrug, som saaledes bliver ført paa Værftet, er det aldeles klart, at der sammeledes ogsaa maa føres Regnskab over de Kul, der blive anskaffede til Marinen, et Regnskab, der altsaa nøiagtig maa modsvare det Regnskab, der føres i Ministeriet over de Kul, der anskaffes. Udvalget tror nu, at der kunde være sær Grund til nærmere at undersøge, hvorvidt der er Overensstemmelse mellem disse tvende Anskaffelsesregnskaber, der føres i Ministeriet og paa Værftet, for ethvert af de 5 Aar, der ligge mellem den første Opmaalning i Slutningen af Aaret 1864 og den sidste Eftermaalning, som fandt Sted i Foraaret 1870. Ved Siden deraf vil vistnok en kritisk Undersøgelse af Værstets Regnskab over de Kul, der ere forbrugte i Marinen i hvert af de omhandlede 5 Aar, kunne lede til en Opdagelse af Aarsagen til den meget betydelige Underbalance, som er tilstede, og som efter Statsrevisionens Formening maa antages nærmest at falde paa et enkelt af disse 5 Aar, nemlig det sidste Aar, forinden Eftermaalningen fandt Sted, altsaa

Finantsaaret 1869—70. Udvalget tror, at der er saa meget mere Interesse til at søge dette Forhold fuldstændig belyst, som man kun derigennem kan komme til Kundskab om, hvad der fremdeles bliver at iagttage for at forebygge en Gjentagelse af disse Ordener, der maaste nærmest ere begrundede i den høist primitive Maade, hvorpaa man paa Værftet fører Kontrol med sin Kulforbrug, men maaste ogsaa ere begrundede i andre Omstændigheder, for hvis Tilstedeværelse Værstetsbestyrelsen ikke alene bærer Skylden. Det er nemlig faktisk, hvad jeg ogsaa tillod mig at antyde ved første Behandling, at, medens nogle af de Kul, der forbruges af Marinens Skibe, blive disse tilførte fra Værstets Beholdning, bliver derimod en meget betydelig Del af Skibenes Forbrug tilført dem direkte fra Salgerne her paa Stedet; men hvorvidt de Kul, der saaledes ikke passere Værftet, blive førte tilbogs paa Værftet eller kun blive førte tilbogs i Ministeriet, derom kan Udvalget ikke meddele nogen Oplysning, ligesom heller ikke om, hvorledes der forholdes med de Kul, der vende tilbage fra Marinens Skibe og blive oplagte paa Værftet, hvorvidt de blive tilmaalte Værstets Beholdning, eller i det Hele taget om, hvilken Regnskabsomgang der i saa Henseende finder Sted. Med tilbørligt Hensyn til disse forskjellige Forhold og til Alt, hvad der i de senere Aar er oplyst om hele Bogføringer derude paa Værftet, vil det formentlig erkendes, at det ikke er aldeles usandsynligt, at en Del af, om ikke den hele Underbalance, der er tilstede i Kulbeholdningen, maaste i Grunden kun findes paa Papiret som Resultat af en eller flere begaaede Fejl i Regnskabsføringen. Udvalget tror derfor, at man kan forvente — og den høitærede Marineminister har ogsaa givet Tilfagn om, at der fra hans Side Intet vil være i Veien derfor —, at Statsrevisionen med den Nøiagtighed og Omhu, hvormed den behandler Alt, hvad den har at gjøre med, ogsaa vil gjøre dette Forhold til Gjenstand for en nøiagtig Undersøgelse og derom forelægge Rigsdagen yderligere Beretning.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning hvorved:

Forslag til Beslutning

af

Rigsdagen i Genhold til Danmarks Riges gjennemførte Grundlov af 5te Juni 1849 § 50 vedkommende Statsregnskabets for Finantsaaret 1870—71.

Med nedenstaaende Forbehold og Udtalelser frasiger Rigsdagen sig herved Ret til at gjøre Anvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabets for Finantsaaret 1870—71.